

[Grethe Fenger Møller]

ger, og hvor det senere siges, at supplerende dagpenge har medvirket til at skabe et større antal deltidsstillinger, end det ville have været naturligt. Det må da opfattes som en bekræftelse af deltidsstillinger.

Men jeg fik ikke noget svar fra hr. Holm på, hvad venstre egentlig mener om arbejdsministerens udtalelser her i dag om deltidsarbejde. Bifalder venstre virkelig de udtalelser, som arbejdsministeren her i dag har fremsat om deltidsarbejde og om ødelæggelse af det kollektive system?

Arbejdsministeren (Auken):

Nu har fru Grethe Fenger Møller været heroppe at tale flere gange, og det er interessante indlæg, vi har hørt, men jeg synes ikke, forståelsen er blevet meget bedre af de mange velmente forsøg på at klare tingene af.

For det første har jeg aldrig sagt, at fru Grethe Fenger Møller skulle følge Dansk Arbejdsgiverforening i tykt og tyndt, og jeg har vist heller ikke i debatten her påstået, at jeg repræsenterede Dansk Arbejdsgiverforenings synspunkter. Tværtimod har jeg refereret, at Dansk Arbejdsgiverforening i landsarbejdsnævnet har taget afstand fra dette forslag, og de, der har læst det sidste nummer af bladet »Arbejdsgiveren«, vil kunne se noget tilsvarende.

Nej, det, jeg har taget afstand fra – og det vil jeg gerne gentage – er det synspunkt, at et parti, der normalt plejer at lægge vægt på en vis positiv tilknytning til arbejdsmarkedet og dets organisationer, og en arbejdsminister, der følger en enig indstilling på arbejdsmarkedet, skulle ligge under for pamperi, magtkoncentration og – for at citere fru Grethe Fenger Møller direkte –: falder på halen. Det var den opfattelse og det synspunkt, jeg anholdt, og det vil jeg fortsætte med at gøre.

Så vil jeg anholde en anden ting, som fru Grethe Fenger Møller sagde, nemlig at jeg heroppefra skulle have sagt, at vi vil modvirke mulighederne for at gå på deltid. Det har jeg ikke sagt. Det, jeg har sagt, er, at der skal være mulighed for at gå på deltid, hvor den enkelte ønsker det, og hvor det i øvrigt er foreneligt med de kollektive overenskomster; der er visse kollektive overenskomster, som ikke gør det muligt, og vi er jo nødt til at respektere de aftaler, der er indgået på arbejdsmarkedet. Men i langt de fleste tilfælde,

f. eks. inden for det offentlige, findes der ikke sådanne overenskomster. Der har den tidligere regering, bl. a. efter de forligsforhandlinger vi havde i 1976 og i 1977, udsendt cirkulærer, der opfordrer til, at mulighederne for at gå på deltid skal være bedre. Og det fastholder vi.

Men der er stor forskel på at sige, at folk, når de selv ønsker det, skal have mulighed for at arbejde på nedsat tid, og det fænomen, vi kan se inden for visse fag – og det var fru Grethe Fenger Møller selv, der gjorde opmærksom på, at det var kvindebrancher – hvor der slet ikke oprettes heltidsstillinger overhovedet. Det gælder f. eks. på laborantområdet, på børnehavepædagogområdet osv. Der oprettes der praktisk talt ikke heltidsstillinger mere. Det er det, jeg mener er en undergravning af systemet.

Lad os normere stillingerne som heltidsstillinger, og lad os så give folk mulighed for at gå på deltid, hvis de selv ønsker det. Men lad os ikke tvinge folk til at gå på deltid, hvis ikke de selv ønsker det, og så sige, at skatteyderne finansierer resten af beløbet over arbejdsløshedsdagpengene. Det er det, vi mener, og jeg synes egentlig, det er ganske klart fremstillet, men jeg er selvfølgelig parat til, hvis fru Grethe Fenger Møller fortsat ikke har forstået, hvad det går ud på, at forklare det igen.

Når jeg siger, det er en trussel mod kvinderne, ligger der deri, at de på arbejdsmarkedet bliver presset ud i, at de ikke er en gruppe, der er ligeberettiget med mændene. Tror fru Grethe Fenger Møller, at det ville være muligt for arbejdsgiverne at presse murere, elektrikere, skibsværftsarbejdere osv. til at acceptere en hel masse stillinger på 31 timer, 33 timer, 27 timer osv.? Ja men hvorfor skal kvinderne så presses til det?

Jeg vil gerne til hr. Jørgen Jensen sige, at vi i lovforslaget netop lægger op til at tage forhandlinger med kommunerne osv. for at sikre, at normeringerne er i orden, samtidig med at vi fastholder den tidligere indstilling vedrørende forbedret mulighed for at gå på deltid.

Hr. Tyroll gjorde forsøg på en dokumentation, og jeg opfattede to punkter, der skulle vise, at disse alvorlige tilbageslag for arbejderklassen kostede dem 1 mia kr., to ting, som begge var forkerte, desværre.